

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 612 /DPSP
DATA 20052011

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
395, 31.05.2011

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind protecția persoanelor de interes public*, inițiată de domnii deputați Sergiu Andon; Mihai Cristian Apostolache; Viorel Balcan; Vasile Berci; Matei Radu Brătianu; Daniel-Stamate Budurescu; Mihăiță Calimente; Cătălin Cherecheș; Gheorghe Ciocan; Tudor Ciuhodaru; Radu Eugeniu Coclici; Victor Cristea; Horia Cristian; Ioan Damian; Sonia-Maria Drăghici; Gheorghe Gabor; Marian Ghiveciu; Vasile Ghiorghe Gliga; Florin Iordache; Mircea Irimescu; Cornel Itu; Costică Macaleți; Constantin Mazilu; Robert Sorin Negoită; Gheorghe-Eugen Nicolăescu; Tudor Panțiru; Florin-Costin Pâslaru; Cristina-Ancuța Pocora; Virgil Pop; Octavian-Marius Popa; Neculai Rățoi; Ana Adriana Săftoiu; Valeriu-Andrei Steriu; Mugurel Surupăceanu; Claudiu Țaga; Adriana Diana Tușa; Aurel Vlădoiu din Grupurile parlamentare ale PNL și PSD (Bp. 151/2011).

I. Principalele reglementări

Inițiatorii propun unele măsuri de protecție pentru persoanele de interes public. În acest sens, la art. 3 se propune sancționarea faptelor de natură penală care aduc atingere personalității, demnității sau integrității fizice sau psihice a persoanelor de interes public însărcinate cu îndeplinirea unor atribuții în cadrul sau pentru o instituție publică aflate în exercițiul funcțiunii, ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii.

Potrivit art.1 alin. (1) din propunerea legislativă, sunt *persoane de interes public* toate persoanele fizice care desfășoară raporturi individuale de muncă în cadrul unei instituții publice, precum și cele care desfășoară activități în cadrul instituțiilor publice în baza unor contracte numite sau nenumite, potrivit legii, inclusiv în ONG-uri pe baza contractelor de voluntariat.

De asemenea, se propune ca dispozițiile acestei inițiative legislative să se aplice și persoanelor care desfășoară profesii libere, care au statute proprii aprobate prin legi speciale, în măsura în care acestea nu dispun altfel, dacă se află în relații contractuale de orice fel cu instituții publice sau finanțate din fonduri publice (art. 2).

II. Observații

1. Semnalăm faptul că potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) din *Codul penal*, persoana fizică aflată în relații contractuale de muncă cu instituții publice, servicii publice, autorități publice intră, din punct de vedere al legii penale, în categoria *funcționarilor publici*. Prin urmare, soluția propusă contravine art. 16 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, referitor la paralelismul legislativ.

Potrivit art. 147 alin. (1) din *Codul penal*, funcționarul public, în înțelesul legii penale, este orice persoană care exercită permanent sau temporar, cu orice titlu, indiferent cum a fost investită, o însărcinare de orice natură, retribuită sau nu, în serviciul unei unități dintre cele la care se referă art. 145, respectiv al unei autorități publice, al unei instituții publice, al unei instituții sau al unei persoane juridice de interes public.

În cazul infracțiunilor, pentru definirea noțiunilor de *funcționar public* sau de *funcționar*, așa cum s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție – secția penală în Decizia nr. 1489/2004, sunt aplicabile prevederile art. 147 din *Codul penal*, și nu prevederile *Legii nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare*.

Prin urmare, persoanele a căror protejare se urmărește, potrivit *Expunerii de motive*, prin prezenta inițiativă legislativă, respectiv personalul angajat prin contract individual de muncă în cadrul instituțiilor publice, reprezintă și în prezent, din punct de vedere al legii penale, funcționari publici.

De asemenea, din redactarea propusă la art. 1 și art. 2 din propunerea legislativă, reiese că ar intra în categoria funcționarilor publici, în înțelesul legii penale, și alte persoane decât cele care îndeplinesc o însărcinare în

serviciul unei unități dintre cele la care se referă art. 145, respectiv persoanele care, aflate în relații contractuale cu aceste unități, sunt, de fapt, beneficiari ai anumitor servicii publice, soluție legislativă ce nu poate fi acceptată.

2. Referitor la textul propunerii legislative, observăm o manieră ambiguă de redactare, neconformă cu normele de tehnică legislativă. Cu titlu de exemplu, inițiatorul nu definește ce se înțelege prin „*contracte numite sau nenumite*” sau „*contracte de voluntariat*”.

Respectarea normelor de tehnică legislativă, în cadrul complexului de reguli specifice activității de legiferare, reprezintă un factor determinant în transpunerea voinței legiuitorului, astfel încât actul normativ adoptat să îndeplinească, prin modalitatea de redactare, toate exigențele impuse de necesitatea respectării drepturilor fundamentale ale omului.

Referitor la aceste vicii de redactare, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 903/2010¹ că „*Norma penală sancționatoare trebuie să întrunească (...) exigențele de precizie, claritate și, implicit, previzibilitate, impuse, cu valoare de principiu, de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia dreptului la un proces echitabil.*”

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului

¹ referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2002 privind regimul de deținere al câinilor periculoși sau agresivi